

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149564544/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

den endte med

»Et Hurra
For Kongen og Rescriptet.«*

I Glæden bør man gribe alt Glædeligt, og det greb man. Her var
Ungdomsglæde, Ungdomshjerter.

»Ingen Stand er som Studentens,
Han har valgt den bedste Veil!»

lød Refrainet i den næste Sang, den sluttede med Skaalen:

-- Selv for hende, Hjertet drømmer,
Men som Læben dølge maal!**

Da var det som Ild og Lue gjennemglødede *Vilhelm*, han stødte saa
heftigt sit Glas imod *Otto*, saa dennes gik itu og Vinen spildtes.

»Damerne Skaal!» raabte een af Seniorerne. »Damerne Skaal!» lød
det gennem de forskjellige Værelser, der alle vare forvandlede til
Spisesale.

Damerne reiste sig, steg op paa deres Stole, et Par Stykker kom
ogsaa op paa Bordet, neiede og takkede for Skaalen.

»Nei, nei!» hvidskede *Otto* til *Vilhelm*, idet han drog ham ned. »I disse
Klæder ligner De Deres Søster saa meget, at det er mig afskyeligt,
at De saaledes kan gaae ud af hendes Rolle!»

»Og Deres Øine,« sagde *Vilhelm* leende, »ligne et Par Øine, som har
naaet mit Hjerte! Den første Kjærligheds Skaal!» sagde han og klinke-
de, saa den halve Viin igjen spildtes for *Otto*.

Champagnen skummede, og under Støi og Latter, som i Carne-
valsglæden, fornyede en lystig Sang Billedet af den Dyrehave, de ny-
lig havde forladt.

»Stod ei Træerne herinde
Friske, som paa Bakken hist,
Hørte vi ei Kilden rinde,

* N. David

** H.C. Andersen